

ACC. N:R. 3989

Landskap: Skåne Upptecknat av: Edvin Ekström
Härad: Skytts Adress: Hångstorp
Socken: S. Flammars & Reng Berättat av: Nils Olsson
Uppteckningsår: 1933. Född år 1852 i Reng

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör *Initiation.*

Vid Norgevägen i Rengs församling
bodde småbrukaren Nils Olsson, en myc-
ket intelligent och kunnig man. Han
har berättat mycket gammalt för mig.
Bland annat, så har han även talat om,
att de yngre männen förr i tiden, fingo
utföra vissa prov, för att visa, att de nu
voro fullvuxna och ansvarfulla karlar.
I Reng, Kämpinge, Maglary och Håslöf
byar hade det funnits stenar av
större eller mindre storlek, som de

unga pojkarne eller männen skulle kunna lyfta en viss höjd från marken. Allt efter, som de kunde gå i land med dessa prov, ansågos de vara skickliga till minst dräng, mellan dräng eller störst dräng. Denna sed hade dock icke förekommit i Nils Ols tid, men han hade hört trovärdiga personer berätta detta och så hade de visat honom dylika stenar. Dessa stenar ha nu gått all världens väg i någon stenkross eller i någon byggnad. Så var det också ett annat prov de unga skulle utföra; nämligen att bära spannmåls säckar. Den, som orkade bära en tunnna råg från logen rygg på sädesloftet, dugde till ^{att} vara mellan dräng.

Om en person ville "staj" städslaf sig som störst dräng på en gård, så fordrade man av honom i regel, som ett oeftvergivligt villkor, att han skulle kunna bära upp på loftet den tröskade säden i säckar, som innehöllo en tunn säd. En hel dag skulle han kunna bära utan att bliva trött härav. Min far har berättat för mig, att i hans ungdom, hölle man även styft på detta kraftprov här i St. Hammars församling, och att den, som icke förmodade bära en tunn råg, icke ansågs vara någon riktig karl. Nu har i viss mån detta kraftprov bibehållit sig i våra dagar, för en man, som vill anställa sig som ^{fäste} dräng på en gård, bör

framför allt kunna bära säckar. Detta arbete med, att bära den uttröskade säden upp på loftet, kan på sina ställen vara i flera dagar. Vissertligen är det icke numera en "tunna" säd i säckarna, utan "100 kilo" i stället, så det är ju lättare, för en tunna vägde så där omkring 100-120 kilo. Men att bära säckar är ett mycket hårt arbete, vartill fordras goda kropps-krafter.

Vidare har Nils Olsson berättat, att då han var ung, så brukade de unga männen ställa till med ett större kalas, då de uppnådde myndighetsåldern. Denna sed ^{föle-}kom dock mest bland de välbärgade folkklasserna. Men de fattiga ungdomarna blevo också bjudna till dessa fester, där det blev riklig förglägnad och lek och dans.